THE NEW YORKER

ST .ANTONY'S H.S.S MALA

CONTENT

ENGLISH

1. On Killing A Tree
2. A Prayer In Spring
3. The Last Leaf
4. Ghost House
5. The Story Of Lord Ganesha
6. Mountain
7. The Wind & Sun
8. The Village & Spectacles

മലയാളം

9. അമമ
10. ഭൂമിയ്ക്കൊരു ചരമഗീതം
11. വൃക്ഷം
12. ചെന്നായയും ആട്ടിൻകുട്ടിയു
13. സ്വർണമീനും കാക്കയും

EDITORIAL BOARD

1.EINSTIN P FRANCIS (CHIEF EDITOR)

2.AABID RAHMAN K.F

3.MOHAMMED AFNAN

4.SNEHA .C.S

5.SURYA .K.S

6.ANSON .V.B

7.JOHN PAUL

8.ANAS N.F

9.SAHAL M.S

10.AHAD JALAL

11.AMEN MOHAMMED BIN MARSOOQ

On Killing A Tree

It takes much time to kill a tree,
Not a simple jab of the knife
Will do it.It has grown
Slowly consuming the earth
Rising out of it, feeding
Upon it’s crust, absorbing
Years of sunlight, air, water
And out of its leperous hide
Sprouting leaves.
So hack and chop
But this alone wont do it.
Not so much pain will do it.
The bleeding bark will heal
And from close to the ground
Will rise curled green twigs,
Miniature boughs
Which if unchecked will expand again
To former size.

- SAHAL M.S

A PRAYER IN SPRING

Oh, give us pleasure in the flowers to-day;
And give us not to think so far away
As the uncertain harvest; keep us here
All simply in the springing of the year.

Oh, give us pleasure in the orchard white,
Like nothing else by day, like ghosts by night;
And make us happy in the happy bees,
The swarm dilating round the perfect trees.

And make us happy in the darting bird
That suddenly above the bees is heard,
The meteor that thrusts in with needle bill,
And off a blossom in mid air stands still.

For this is love and nothing else is love,
The which it is reserved for God above
To sanctify to what far ends He will,
But which it only needs that we fulfil.

- AHAD JALAL

The Last Leaf

I saw him once before,
As he passed by the door,
And again
The pavement stones resound,
As he totters o’er the ground
With his cane.

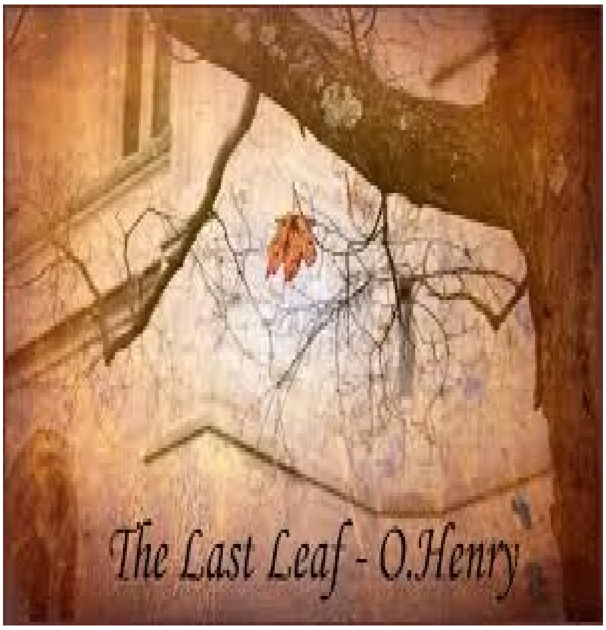

They say that in his prime,
Ere the pruning-knife of Time
Cut him down,
Not a better man was found
By the Crier on his round
Through the town.

But now he walks the streets,
And looks at all he meets
Sad and wan,
And he shakes his feeble head,
That it seems as if he said,
“They are gone.”

The mossy marbles rest
On the lips that he has prest
In their bloom,
And the names he loved to hear
Have been carved for many a year On the tomb.

My grandmamma has said—
Poor old lady, she is dead
Long ago—
That he had a Roman nose,
And his cheek was like a rose
In the snow;

But now his nose is thin,
And it rests upon his chin
Like a staff,
And a crook is in his back,
And a melancholy crack
In his laugh.

I know it is a sin
For me to sit and grin
At him here;
But the old three-cornered hat,
And the breeches, and all that,
Are so queer!

And if I should live to be
The last leaf upon the tree
In the spring,
Let them smile, as I do now,
At the old forsaken bough
Where I cling.

-AMEN MOHAMMED BIN MARSOOQ

GHOST HOUSE

I d well in a lonely house I know
That vanished many a summer ago,
And left no trace but the cellar walls,
And a cellar in which the daylight falls
And the purple-stemmed wild raspberries grow.

O'er ruined fences the grape-vines shield
The woods come back to the mowing field;
The orchard tree has grown one copse
Of new wood and old where the woodpecker chops;
The footpath down to the well is healed.

I dwell with a strangely aching heart
In that vanished abode there far apart
On that disused and forgotten road
That has no dust-bath now for the toad.
Night comes; the black bats tumble and dart;

It is under the small, dim, summer star.
I know not who these mute folk are
Who share the unlit place with me—
Those stones out under the low-limbed tree
Doubtless bear names that the mosses mar.

They are tireless folk, but slow and sad—
Though two, close-keeping, are lass and lad,—
With none among them that ever sings,
And yet, in view of how many things,
As sweet companions as might be had.

- AABID RAHMAN K.F

THE STORY OF LORD GANESHA

One day, Goddess Parvathi, the wife of Lord Shiva, was getting ready for her bath and needed someone to guard her chamber. Therefore she made a beautiful, young boy from the sandalwood from her body. She gave him life by sprinkling the Holy Ganges water on him and entrusted him with guarding the door.While she was away, Lord Shiva returned and was surprised to find a little boy standing at the entrance to his wife’s chamber. When he tried to enter, the boy blocked his path. “Who are you and why are you blocking my path?” demanded Lord Shiva. “No one enters my mother’s chamber”, declared the boy boldly. Taken aback, Lord Shiva replied, “Step away; I have the right to enter my wife’s chamber.” But the young and courageous boy did not move but stood his ground. Not knowing that this was his own son, Lord Shiva who was quick to anger grew enraged. Not used to be disobeyed he cut off the boy’s head.Goddess Parvathi on returning from her bath saw her son lying dead and was overcome with grief. She was filled with both anger and sorrow. Seeing this Lord Shiva sent his soldiers to fetch the head of the first beast that they saw. The men rushed and finally came upon an elephant. They immediately took the head to Lord Shiva, who quickly attached it onto the body of the slain boy and gave him life once again.To further appease his grief-stricken wife he promised that her son would be worshipped first, before all other Gods.Even today at the entrance of all temples one would find the idol of the elephant-headed God, Lord Ganesha.

- EINSTIN P FRANCIS

MOUNTAIN

"A son and his father were walking on the mountains. Suddenly, his son falls, hurts himself and screams: "AAAhhhhhhhhhhh!!!"To his surprise, he hears the voice repeating, somewhere in the mountain: "AAAhhhhhhhhhhh!!!"Curious, he yells: "Who are you?"He receives the answer:"Who are you?"And then he screams to the mountain: "I admire you!"The voice answers: "I admire you!"Angered at the response, he screams: "Coward!"He receives the answer: "Coward!"He looks to his father and asks: "What's going on?"The father smiles and says: "My son, pay attention."Again the man screams: "You are a champion!"The voice answers: "You are a champion!"The boy is surprised, but does not understand.Then the father explains: "People call this ECHO, but really this is LIFE.It gives you back everything you say or do.Our life is simply a reflection of our actions.If you want more love in the world, create more love in your heart.If you want more competence in your team, improve your competence.This relationship applies to everything, inall aspects of life;Life will give you back everything you have given to it.

"YOUR LIFE IS NOT A COINCIDENCE. IT'S A REFLECTION OF YOU!"

- ANSON .V.B

THE WIND AND THE SUN

Once the Wind and the Sun had an argument. “I am stronger than you,” said the Wind. “No, you are not,” said the Sun. Just at that moment they saw a traveler walking across the road. He was wrapped in a shawl.

The Sun and the Wind agreed that whoever could separate the traveller from his shawl was stronger.The Wind took the first turn. He blew with all his might to tear the traveller’s shawl from his shoulders. But the harder he blew, the tighter the traveller gripped the shawl to his body. The struggle went on till the Wind’s turn was over.Now it was the Sun’s turn. The Sun smiled warmly.

The traveller felt the warmth of the smiling Sun. Soon he let the shawl fall open. The Sun’s smile grew warmer and warmer... hotter and hotter. Now the traveller no longer needed his shawl. He took it off and dropped it on the ground. The Sun was declared stronger than the Wind.Moral: Brute force can’t achieve what a gentle smile can.

-JOHN PAUL

THE VILLAGER AND THE SPECTACLES

There was a villager. He was illiterate. He did not know how to read and write. He often saw people wearing spectacles for reading books or papers. He thought, “If I have spectacles, I can also read like these people. I must go to town and buy a pair of spectacles for myself.”So one day he went to a town. He entered a spectacles shop He asked the shopkeeper for a pair of spectacles for reading. The shopkeeper gave him various pairs of spectacles and a book. The villager tried all the spectacles one by one. But he could not read anything. He told the shopkeeper that all those spectacles were useless for him. The shopkeeper gave him a doubtful look. Then he looked at the book. It was upside down! The shopkeeper said, “Perhaps you don’t know how to read.”The villager said, “No, I don’t. I want to buy spectacles so that I can read like others. But I can’t read with any of these spectacles.” The shopkeeper controlled his laughter with great difficulty when he learnt the real problem of his illiterate customer.He explained to the villager, “My dear friend, you are very ignorant. Spectacles don’t help to read or write. They only help you to see better. First of all you must learn to read and write.”

- ANAS N.F

<u>അമമ</u>

കല്ലുകള്ച്ചെത്തിപ്പട്ടുക്കുമാകൈകള്ക്ക്
കല്ലിനെക്കാളുറപ്പായിരുന്നു
നല്ലപകുതികള് നാരിമാരോ കല്ലിലെ നീരുറവായിരുന്നു
ഒരുകല്ലടുപ്പിലെ തീയിലല്ലോ അവരുടെ കഞ്ഞി തിളച്ചിരുന്നു
ഒരു വിളക്കിന് വെളിച്ചത്തിലല്ലോ അവരുടെ തീനും തിമിതിമിര്പ്പും

ഒരു കിണര് കിനിയുന്ന നീരല്ലോ കോരികുടിക്കാന് കുളിക്കുവാനും
ഒന്പതറകള് വെവ്വേറെ അവര്ക്കന്തിയുറങ്ങുവാന് മാത്രമല്ലോ
ചെത്തിയകല്ലിന്റെ ചേലുകണ്ടാല് കെട്ടിപ്പട്ടുക്കും പടുതകണ്ടാല്
അ കൈവിരുതു പുകഴ്ത്തുമാരും അ പുകഴ് ഏതിനും മീതെയല്ലോ
കോട്ടമതിലും മതിലകത്തെ കൊട്ടാരം കോവില് കൂത്തമ്പലവും

- AABID RAHMAN K.F

<u>ഭൂമിയ്ക്കൊരു ചരമഗീതം</u>

ഇനിയും മരിക്കാത്ത ഭൂമി! നിന്നാസന്ന-

മൃതിയില് നിനക്കാത്മശാന്തി!
ഇത് നിന്റെ (എന്റെയും) ചരമശുശ്രൂഷയ്ക്ക്
ഹൃദയത്തിലിന്നേ കുറിച്ച ഗീതം.

മൃതിയുടെ കറുത്ത വിഷപുഷ്പം വിടര്ന്നതിന്-
നിഴലില് നീ നാളെ മരവിക്കേ,
ഉയിരറ്റനിന്മുഖത്തശ്രു ബിന്ദുക്കളാല്
ഉദകം പകര്ന്നു വിലപിക്കാന്
ഇവിടെയവശേഷിക്കയില്ലാരും, മീ ഞാനും!
ഇതു നിനക്കായ് ഞാന് കുറിച്ചിടുന്നു ;
ഇനിയും മരിക്കാത്ത ഭൂമി ! നിന്നാസന്ന-
മൃതിയില് നിനക്കാത്മശാന്തി!

പന്തിരുകുലം പെറ്റ പറയിക്കുമമ്മ നീ
എണ്ണിയാല് തീരാത്ത,
തങ്ങളിലിണങ്ങാത്ത
സന്തതികളെ നൊന്തു പെറ്റ!
ഒന്നു മറ്റൊന്നിനെ കൊന്നു തിന്നുന്നത്
കണ്ണാലെ കണ്ടിട്ടുമൊരുവരും കാണാതെ
കണ്ണീരൊഴുക്കി നീ നിന്നു!
പിന്നെ, നിന്നെത്തന്നെയല്ലാല്ലമായ്ത്തിന്നുഃ
തിന്നവര് തിമിര്ക്കവേ ഏതും വിലക്കാതെ
നിന്നു നീ സര്വംസഹയായ്!

ഹരിതമൃദുകഞ്ചുകം തെല്ലൊന്നു നീക്കി നീ-
യരുളിയ മുലപ്പാല് കുടിച്ച തെഴുത്തവര്-
ക്കൊരു ദാഹമുണ്ടായ് (ഒടുക്കത്തെ ദാഹം!)-
തിരുഹൃദയ രക്തം കുടിക്കാന്!
ഇഷ്ടവധുവാം നിന്നെ സൂര്യനണിയിച്ചൊരാ-
ചിത്രപടകഞ്ചുകം ചീന്തി
നിന് നഗ്നമേനിയില് നഖം താഴ്ത്തി മുറിവുകളില്-
നിന്നുതിരും ഉതിരമവര്മോന്തി

ആടിത്തിമര്ക്കും തിമിര്പ്പകളിലെങ്ങെങ്ങു-
മാര്ത്തലക്കുന്നു മൃദുതാളം!

അറിയാതെ ജനനിയെപ്പരിണയിച്ചൊരു യവന-
തരുണന്റെ കഥയെത്ര പഴകി
പുതിയ കഥയെഴുതുന്നു വസുധയുടെ മക്കളിവര്
വസുധയുടെ വസ്ത്രമുരിയുന്നു!
വിപണികളിലവ വിറ്റമോത്തുന്നു, വിട നഗര-
മഴുമുനകള് കേളി തുടരുന്നു!
കത്തുന്ന സൂര്യന്റെ കണ്ണുകളില്നിന്നഗ്നി
വര്ഷിച്ച രോഷമുണരുന്നു!
ആടിമുകില്മാല കുടിനീര് തിരയുന്നു!

ആതിരകള് കുളിരു തിരയുന്നു.
ആവണികളൊരു കുഞ്ഞുപൂവ് തിരയുന്നു!
ആറുകളൊഴുക്ക് തിരയുന്നു!
സര്ഗലയതാളങ്ങള് തെറ്റുന്നു, ജീവരഥ-
ചക്രങ്ങള് ചാലിലുറയുന്നു!
ബോധമാം നിറനിലാവൊരു തുള്ളിയെങ്കിലും
ചേതനയില് ശേഷിക്കുവോളം
നിന്നില് നിന്നുയിരാര്ന്നൊ-
രെന്നില് നിന്നോര്മകള് മാത്രം!

നീ, യെന്റെ രസനയില് വയമ്പും നറും തേനു-
മായ് വന്നൊരാദ്യാനുഭൂതി!
നീ, എന്റെ തിരി കെടും നേരത്ത് തീര്ത്ഥകണ-
മായലിയുമന്ത്യാനുഭൂതി!

നിന്നില് കുരുക്കുന്ന കറുകയുടെ നിറുകയിലെ
മഞ്ഞുനീര് തുള്ളിയില്പ്പോലും
ഒരു കുഞ്ഞു സൂര്യനുണ്ടതു കണ്ടുദിച്ചിതെന്-
കരളിലൊരു വിസ്മയവിഭാതം!
നിന്റെ തരുനിരകളുടെ തണലുകളില് മേഞ്ഞുപോ-
യെന്നുമെന് കാമമാം ധേനു.
നിന്റെ കടലിന്മീതെയേതോ പ്രവാചകര്
വന്നപോല് കാറ്റകള് നടന്നു.

- EINSTIN P FRANCIS

വൃക്ഷം

മരമായിരുന്നു ഞാന്
പണ്ടൊരുമഹാനദി-

ക്കരയില് നദിയുടെ

പേരു ഞാന് മറന്നുപോയ്
നൈലോ യൂഫ്രട്ടിസോ
യാങ്റ്റ്സിയോ യമുനയോ
നദികള്ക്കെന്നെക്കാള-
മോര്മ്മ കാണണമവര്
കഴലിന് ചിറകുള്ള സഞ്ചാരപ്രിയര്
നിലത്തെഴുതാന് പഠിച്ചവര്
പറയാന് പഠിച്ചവര്
ഒന്നുമാത്രമുണ്ടോര്മ്മ
പണ്ടേതോ ജലാര്ദ്രമാം
മണ്ണിന്റെ തരുനാഭി-
ച്ചുഴിയില് കിളിര്ത്തുഞാന്

കാലത്തിൻ
വികസിയ്ക്കും
ചക്രവാളങ്ങൾ
തേടി
ഗോളകോടിക
ൾ പൊട്ടി-
ചിതറി
പറക്കുമ്പോൾ
താരാകാന്ധര
ക്ഷീരപദങ്ങൾ
സ്പെയ്സിൽ
വാരി വാരി വർഷിയ്ക്കും
ജീവജ്വാലകൾ തേടി തേടി
എന്നിലായിരം കൈകൾ മുളച്ചു
നഭസ്സിന്റെ സ്വർണ്ണകുംഭങ്ങൾ

വാങ്ങിക്കുടിച്ച ദാഹം തീർക്കാൻ

പച്ചിലകളാൽ എന്റെ
നഗ്നത
മറച്ച ഞാൻ
സ്വച്ഛശീ
തളമായ മണ്ണിൽ
ഞാൻ
വേരോടിച്ച
അസ്ഥി
കൾ പൂത്തു
മണ്ണിന്ന
ടിയിൽ ഇണചേർന്ന്
നഗ്നരാം എൻ വേരുകൾ
പ്രസവിച്ചെഴുന്നേറ്റു..

മുലപ്പാൽ നൽകി
നീലപ്പന്തണൽ പുരകെട്ടി
വളർത്തി ഞാൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ
വംശം ഞാൻ നിലനിർത്തി
ഇടത്തും വലത്തും നിന്ന്
ഋതുകന്യകൾ താലം പിടിയ്ക്കും തേ-
രിൻ തിരക്കിട്ട യാത്രയിൽ പോലും
ഒരു കാൽക്ഷണം മുൻപിൽ നിൽക്കാതെ
ചിരിയ്ക്കാതെ, ഒരു പൂ മേടിയ്ക്കാതെ
പോവുകില്ല എന്നും കാലം
വനദേവതയുടെ പുഷ്പമേടയിൽ നിന്നോ
വസന്ത സരോജത്തിൻ പൊന്നിതൾ കൂട്ടിൽ നിന്നോ
പീലിപ്പം ചിറകുള്ള രണ്ടിളം കിളികൾ
എൻ തോളത്തു പറന്നിരുന്നൊരുന്നാൾ എന്തോ പാടി
കാതോർത്തു നിന്നു ഞാനും പൂക്കളും
ആ പാട്ടിന്റെ ചേതോഹാരിയാം

- MOHAMMED AFNAN

<u>ചെന്നായയും ആട്ടിൻകുട്ടിയും</u>

ഒരിക്കൽ കുറെ ആട്ടിൻപറ്റം കാട്ടിലൂടെ മേഞ്ഞു നടക്കുകയായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിലൊരു കുഞ്ഞാട് കൂട്ടം തെറ്റിപ്പോയി. കൂട്ടുകാരെല്ലാം കുറെ ദൂരെഅവൻ അറിയാത്ത മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരു ചെന്നായ അവന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്ന കാര്യം!

കുഞ്ഞാട്തനിച്ചാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തിയ ശേഷം ചെന്നായ അവനു മേൽ ചാടി വീണു.

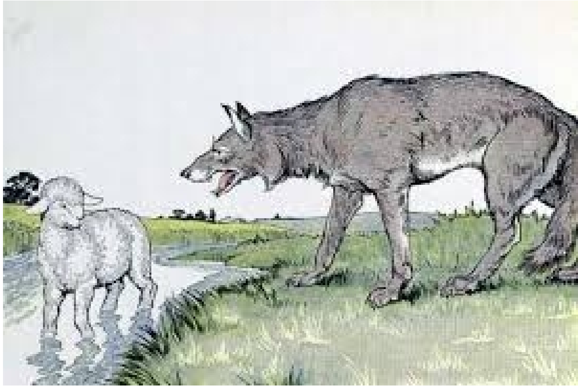

'ആട്ടിറച്ചി കഴിച്ചിട്ട് നാളേറെയായി," ചെന്നായ നാവു നൊട്ടി നുണഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

രക്ഷപെടാൻ ഒരു മാർഗത്തിനായി കുഞ്ഞാട് തലപുകഞ്ഞാലോചിച്ചു. അവൻ എങ്ങനെയൊക്കെയോ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് ചെന്നായയോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"എന്നെ തിന്നോളൂ. പക്ഷേ , രുചിയുള്ള ആട്ടിറച്ചി തിന്നണമെങ്കിൽ അല്പം കാത്തിരിക്കണം."

"അതെന്താ?" ചെന്നായ അന്തം വിട്ടു.

"ഞാൻ ഇപ്പോൾ വയറുനിറച്ചും പുല്ലു തിന്നതേയുള്ളൂ . ഇപ്പോൾ എന്നെ തിന്നാൽ പുല്ലു തിന്നുന്നതു പോലിരിക്കും." ആട്ടിൻകുട്ടി പറഞ്ഞു .

" അതു ശരിയാണല്ലോ!" ചെന്നായയ്ക്കു തോന്നി.

"പുല്ലൊക്കെ ദഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ ആട്ടിറച്ചിയുടെ രുചി കൂടും , അറിയില്ലേ?

" കുഞ്ഞാട് വീണ്ടും പറഞ്ഞതു കൂടി കേട്ടതോടെ ചെന്നായയ്ക്ക് കൊതി സഹിക്കാനായില്ല.

"ഹും ! ദഹിക്കാൻ എത്ര സമയം വേണം?"
ചെന്നായ ചോദിച്ചു.
"നൃത്തം ചെയ്താൽ വേഗം ദഹിക്കും. എന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ ഈ മണി ഒന്നു കിലുക്കിത്താ . എന്നാലേ എനിക്ക് നൃത്തം ചെയ്യാൻ തോന്നൂ ."
കുഞ്ഞാട് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു സ്വന്തം കഴുത്തിലെ മണി അഴിച്ചെടുത്ത് കൊടുത്തു.

ചെന്നായയ്ക്ക് സന്തോഷമായി. എന്നിട്ട് കുഞ്ഞാട് കൊടുത്ത മണി ആഞ്ഞാഞ്ഞ് കിലുക്കിത്തുടങ്ങി.

"ണിം.....ണിം....ണ്ണീം .....ണ്ണീം....."
കുഞ്ഞാട് മണി കിലുങ്ങുന്ന ശബ്ദത്തിനനുസരിച്ച് നൃത്തം ചെയ്യാനും തുടങ്ങി.
ആട്ടിടയൻ കേട്ടത്. അയാൾ വന്നു നോക്കുമ്പോഴതാ തന്റെ കുഞ്ഞാടിനടുത്ത് ഒരു ചെന്നായ നിന്ന് മണി കിലുക്കുന്നു! അയാൾ കൈയിലുള്ള വടിയെടുത്ത് ചെന്നായയുടെ മുതുകത്ത് .....
'പ്പെ..!
"ഹമ്മോ..." ചെന്നായ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ഒറ്റയോട്ടം!

ഗുണപാഠം :: അപകടസമയത്ത് വേണ്ടതുപോലെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചാൽ രക്ഷപെടാം.....

സ്വർണമീനും കാക്കയും

ഒരു കുളത്തിൽ ഒരു സ്വർണമീനുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ അഹങ്കാരിയായിരുന്നു അവൻ.

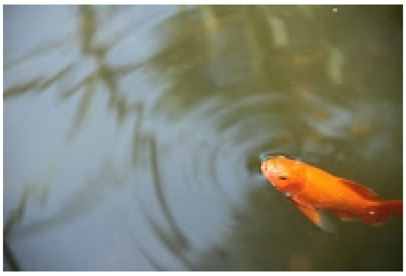

"അയ്യയ്യേ! നിങ്ങളെയൊക്കെ കാണാൻ ഒരു ഭംഗിയുമില്ല. എന്നാൽ എന്നെ നോക്ക്, എന്തു ഭംഗിയാണെനിക്ക്! " , സ്വർണമീൻ എപ്പോഴും മറ്റു മീനുകളെ കളിയാക്കും.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു കാക്കച്ചേട്ടൻ അതുവഴി വന്നു. കുളത്തിൽ എന്തോ സ്വർണനിറത്തിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നത് കാക്കചേട്ടന്റെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു.

"ഹയ്യടാ , അതൊരു സ്വർണമീനാണല്ലോ!" , കാക്കച്ചേട്ടന്റെ വായിൽ കപ്പലോടിക്കാനുള്ള വെള്ളം നിറഞ്ഞു.

കാക്കച്ചേട്ടൻ വേഗം സ്വർണമീനിനെ ഒറ്റക്കൊത്ത് ! ഭാഗ്യത്തിന് സ്വർണമീനിന്റെ ഒരു കുഞ്ഞിച്ചിറകിനു മാത്രമേ കൊത്തുകൊണ്ടുള്ളൂ.

ഏതായാലും സ്വർണമീനിന് നന്നായി വേദനിച്ചു. തനിക്ക് സ്വർണനിറം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് കാക്കച്ചേട്ടൻ കൊത്താൻ വന്നതെന്ന് സ്വർണമീനിന് മനസിലായി.

അതോടെ സ്വർണമീനിന്റെ അഹങ്കാരമെല്ലാം പമ്പ കടന്നു. നല്ല ഒരു കുഞ്ഞു മീനായി അവൻ കുളത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടി.

ഗുണപാഠം :: നമ്മുടെ അഹങ്കാരം നമുക്ക് ആപത്തുണ്ടാക്കും .... .

ഒരു കുളത്തിൽ ഒരു സ്വർണമീനുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ അഹങ്കാരിയായിരുന്നു അവൻ.

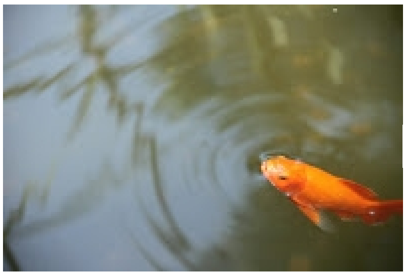

"അയ്യയ്യേ! നിങ്ങളെയൊക്കെ കാണാൻ ഒരു ഭംഗിയുമില്ല. എന്നാൽ എന്നെ നോക്ക്, എന്തു ഭംഗിയാണെനിക്ക്! " , സ്വർണമീൻ എപ്പോഴും മറ്റ മീനുകളെ കളിയാക്കും.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു കാക്കച്ചേട്ടൻ അതുവഴി വന്നു. കുളത്തിൽ എന്തോ സ്വർണനിറത്തിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നത് കാക്കചേട്ടന്റെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു.

"ഹയ്യടാ , അതൊരു സ്വർണമീനാണല്ലോ!" , കാക്കചേട്ടന്റെ വായിൽ കപ്പലോടിക്കാനുള്ള വെള്ളം നിറഞ്ഞു.

കാക്കച്ചേട്ടൻ വേഗം സ്വർണമീനിനെ ഒറ്റക്കൊത്ത് ! ഭാഗ്യത്തിന് സ്വർണമീനിന്റെ ഒരു കുഞ്ഞിച്ചിറകിനു മാത്രമേ കൊത്തുകോണ്ടുള്ളൂ.

ഏതായാലും സ്വർണമീനിന് നന്നായി വേദനിച്ചു. തനിക്ക് സ്വർണനിറം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് കാക്കച്ചേട്ടൻ കൊത്താൻ വന്നതെന്ന് സ്വർണമീനിന് മനസിലായി.

അതോടെ സ്വർണമീനിന്റെ അഹങ്കാരമെല്ലാം പമ്പ കടന്നു. നല്ല ഒരു കുഞ്ഞു മീനായി അവൻ കുളത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടി.

ഗുണപാഠം :: നമ്മുടെ അഹങ്കാരം നമുക്ക് ആപത്തുണ്ടാക്കും ...

- 19

SURYA .K.S

THANKS

BY

ST.ANTONY'S H.S.S MALA